

Sygn. akt I A Ca 321/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Dariusz Kłodnicki
Sędziowie:	SSA Walter Komorek SSA Elżbieta Lipińska (spr.)
Protokolant:	Justyna Łupkowska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w P.**

przeciwko **Z. B. i M. B.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 7 grudnia 2011 r. sygn. akt I C 1249/10

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz strony powodowej 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 7 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylił nakaz zapłaty z 29 lipca 2010 r. co do kwoty 87.324,88 zł, umarzając postępowanie w tym zakresie i w pozostałej części utrzymując ten nakaz w mocy.

Sąd ten ustalił, że dniu 26.10.2006 r. w L. pozwany zawarł ze stroną powodową umowę leasingu operacyjnego o numerze (...), której przedmiotem był wóz asenizacyjny „(...)” o wartości 38.300 zł. Umowa została zawarta na okres 61 miesięcy, a miesięczna opłata leasingowa określona na kwotę 903,68 zł brutto.

W dniu 26.04.2007 r. pozwany zawarł ze stroną powodową kolejną umowę leasingu operacyjnego o numerze (...), której przedmiotem był siewnik do kukurydzy (...) o wartości 19.098,37 zł. Umowa została zawarta na okres 49 miesięcy, a miesięczna opłata leasingowa określona na kwotę 533,57 brutto.

Trzecią umowę leasingu operacyjnego o numerze (...) pozwany zawarł ze stroną powodową w dniu 20.07.2007 r. Przedmiotem tej umowy była sieczkarnia samojezdna „(...)” z wyposażeniem o wartości łącznej 413.114,75 zł. Umowa została zawarta na okres 49 miesięcy, a miesięczna opłata leasingowa określona na kwotę 11.390,40 zł brutto.

Integralną część każdej z umów stanowiły ogólne warunki umowy leasingu, które pozwani otrzymali przy zawarciu umowy i zapoznali się z jej treścią przed zawarciem oraz preliminarz opłat, w którym strony ustaliły warunki finansowe umowy, w tym wysokość opłat leasingowych i terminy, w których pozwany miał je zapłacić (§ 3 pkt 3 b umowy). Zabezpieczeniem wykonania przez pozwanego obowiązków wynikających z każdej z umów, w szczególności zapłaty opłat leasingowych i innych należności strony powodowej, stanowiły weksle własne wystawione przez pozwanego i poręczone przez pozwaną Z. B.. Pozwany w deklaracjach wekslowych złożonych wraz z wekslem upoważnił powódkę w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania przez niego zobowiązań wynikających z umów leasingu do wypełnienia weksla na kwotę odpowiadającą sumie wszelkich wierzytelności przysługujących wobec niego z tytułu umów i do opatrzenia miejscem płatności i datą płatności według uznania spółki.

W przypadku niewywiązywania się przez pozwanego z postanowień umowy leasingu lub ogólnych warunków umowy leasingu, strona powodowa miała obowiązek wezwać leasingobiorcę pisemnie do zaprzestania naruszania umowy, wyznaczając mu w tym celu odpowiedni termin, nie dłuższy niż 7 dni od daty wysłania przez stronę powodową pisma, pod rygorem rozwiązania umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym. Strona powodowa mogła rozwiązać umowę bez wyznaczania tego dodatkowego terminu, gdy naruszenie umowy miało charakter istotny lub trwały (§ 18 pkt 1 ogólnych warunków umowy leasingu). W przypadku opóźnienia przez leasingobiorcę z zapłatą co najmniej jednej opłaty leasingowej przez więcej niż 21 dni strona powodowa po wyznaczeniu dodatkowego terminu do uregulowania zaległości w terminie oznaczonym w pisemnym wezwaniu mogła rozwiązać umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym bez zachowania okresu wypowiedzenia (§ 18 pkt 2 ogólnych warunków umowy leasingu).

W konsekwencji rozwiązania umowy leasingu pozwany miał obowiązek zwrócić przedmiot leasingu w terminie i miejscu określonym w piśmie o rozwiązaniu umowy albo wydać je osobie upoważnionej przez stronę powodową oraz zapłacić wszystkie należności strony powodowej, jakie stały się wymagalne do dnia rozwiązania umowy leasingu. Ponadto strona powodowa mogła żądać od pozwanego zapłaty poniesionych kosztów i wydatków oraz kwoty rozliczeniowej (§ 18 pkt 4 ogólnych warunków umowy leasingu). Pozwany zobowiązał się także do pokrycia kosztów windykacji, poniesionych w związku z odbiorem i sprzedażą (ponownym oddaniem w leasing), a także kosztów dochodzenia należności (§ 18 pkt 7 ogólnych warunków umowy leasingu).

Kwota rozliczeniowa należna stronie powodowej w związku z rozwiązaniem umowy leasingu miała stanowić sumę aktualnego zadłużenia z tytułu części kapitałowych opłat leasingowych przypadających zgodnie z preliminarzem do dnia zakończenia umowy (§ 19 pkt a ogólnych warunków umowy leasingu) oraz skorygowanej wartości końcowej (§ 4 ust. 1 umowy), odsetek naliczonych od aktualnego zadłużenia według stopy procentowej kredytu lombardowego NBP obowiązującego w dniu rozwiązania umowy (§ 19 pkt b ogólnych warunków umowy leasingu) oraz opłat za przedterminowe rozwiązanie umowy w wysokości 3% od kwoty aktualnego zadłużenia (§ 19 pkt b ogólnych warunków umowy leasingu). Ustalając wysokość kwoty rozliczeniowej strona powodowa zobowiązała się uwzględnić cenę netto otrzymaną w wyniku sprzedaży odebranego przedmiotu leasingu (lub wartość netto wskazaną w nowej umowie leasingu), albo kwotę odszkodowania otrzymanego od zakładu ubezpieczeń (§ 19 pkt c ogólnych warunków umowy leasingu).

Bezspornie pozwany uiszczał raty leasingowe jedynie przez rok od zawarcia umów. W trzech pismach z dnia 12.06.2009 r. strona powodowa oświadczyła, że dokonuje w trybie natychmiastowym rozwiązania zawartych z pozwanym umów leasingu nr (...) zgodnie z postanowieniami Ogólnych warunków umowy leasingu, wobec nieuregulowania przez leasingobiorcę należności, w tym z tytułu opłat leasingowych. Jednocześnie w pismach tych pozwany został wezwany do wydania przedmiotów umów leasingu przedstawicielowi leasingodawcy - (...) Sp. z o.o. Ponadto strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty zadłużenia z tytułu opłat i płatności do umów leasingu (w tym z tytułu opłat leasingowych), które stały się wymagalne i nie zostały zapłacone przed datą rozwiązania umowy,

wraz z odsetkami należnymi za opóźnienie w zapłacie tych należności. Powyższe pisma zostały odebrane osobiście przez pozwanego.

Strona powodowa zleciła czynności windykacyjne dotyczące przedmiotów rozwiązanych umów (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.. W systemie spółki odnotowano przeprowadzenie czynności windykacyjnych od dnia 25.06.2009 r. do 4.09.2009 r., między innymi w zakresie wizyt w miejscu zamieszkania pozwanego oraz prowadzonych z nim rozmów telefonicznych.

W dniu 30.09.2009 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła na rzecz strony powodowej fakturę VAT Nr (...) za czynności windykacyjne na łączną kwotę 44.848,70 zł, z czego kwota 27.620,90 zł dotyczyła umów leasingu zawartych z pozwanym.

Strona powodowa sprzedała przedmioty umowy leasingu: w dniu 28.12.2009 r. wóz asenizacyjny (...) za cenę brutto 26.800 zł i zapłaciła na rzecz podmiotu prowadzącego aukcję prowizję w wysokości 2.196,72 zł, siewnik do kukurydzy za 12.000,01 zł i zapłaciła na rzecz podmiotu prowadzącego aukcję prowizję w wysokości 983,61 zł. Strona powodowa zleciła wycenę tych przedmiotów za cenę 1012,60 zł brutto. W toku procesu w dniu 20.06.2011 r. sprzedała sieczkarnię samojezdną za cenę 97.560,97 zł netto (119.999,99 zł brutto), przy czym koszty związane ze sprzedażą i wyceną wyniosły 9.756,10 zł i 480 zł.

Pismem, które pozwany odebrał 15 stycznia 2010 r., wezwała go ona do zapłaty kwoty łącznej 327.146,40 zł.

Strona powodowa uzupełniła weksle in blanco wystawione przez M. B. i poręczone przez Z. B.. W wekslu wystawionym w dniu 20.07.2007 r. wpisana została suma weksłowa w wysokości 296.350 zł i termin zapłaty 4 maja 2010 r. Na sumę weksłową składały się zgodnie z umową leasingu (...) z dnia 20.07.2007 r.:

- suma części stałych opłat leasingowych pozostałych do zapłaty do końca trwania umowy leasingu (raty leasingowe 25-49) oraz skorygowanej wartości końcowej, tj. 227.927,87 zł;
- odsetki ustalone zgodnie z pkt 19 b OWUL w wysokości 4.371,22 zł;
- opłata za przedterminowe rozwiązanie umowy w wysokości 6.837,84 zł;
- koszty windykacji, w tym koszty w kwocie 7.946,67 zł, stanowiące poniesione przez powódkę wynagrodzenie firmy windykacyjnej i koszt wyceny przedmiotu;
- niezapłacone faktury leasingowe wystawione przed rozwiązaniem umowy w łącznej wysokości 45.622,60 zł;
- nota odsetkowa, którą powódka wystawiła pozwanemu w związku z nieterminowym opłacaniem wcześniejszych zobowiązań - 1.011,80 zł;
- koszt ubezpieczenia przedmiotu leasingu w wysokości 2.193 zł;
- niezafakturowane opłaty dodatkowe.

W wekslu wystawionym w dniu 26.04.2007 r. wpisana została suma weksłowa w wysokości 11.741,19 zł i termin zapłaty 4 maja 2010 r.

Na sumę weksłową składały się zgodnie z umową leasingu (...) z dnia 26.04.2007 r.:

- suma części stałych opłat leasingowych pozostałych do zapłaty do końca trwania umowy leasingu (raty leasingowe 28-49) oraz skorygowanej wartości końcowej, tj. 9.557,47 zł;
- odsetki ustalone zgodnie z pkt 19 b OWUL w wysokości 183,29 zł;

- opłata za przedterminowe rozwiązanie umowy w wysokości 283,72 zł;
- koszty windykacji, w tym koszty w kwocie 8.930,27 zł stanowiące poniesione przez powódkę wynagrodzenie firmy windykacyjnej i koszt wyceny przedmiotu;
- niezapłacone faktury leasingowe wystawione przed rozwiązaniem umowy w łącznej wysokości 2.266,04 zł.
- nota odsetkowa, którą powódka wystawiła pozwanemu w związku z nieterminowym opłacaniem wcześniejszych zobowiązań - 45,03 zł.

Strona powodowa uwzględniła w rozliczeniu z pozwanym cenę netto uzyskaną w wyniku sprzedaży przedmiotu leasingu wynoszącą 9.836,07 zł.

W wekslu wystawionym w dniu 26.10.2006 r. wpisana została suma wekslowa w wysokości 11.432,75 zł i termin zapłaty 4 maja 2010 r.

Na sumę wekslową składały się zgodnie z umową leasingu (...) z dnia 26.10.2006 r.:

- suma części stałych opłat leasingowych pozostałych do zapłaty do końca trwania umowy leasingu (raty leasingowe 25-49) oraz skorygowanej wartości końcowej, tj. 18.727,99 zł;
- odsetki ustalone zgodnie z pkt 19 b OWUL w wysokości 359,17 zł;
- opłata za przedterminowe rozwiązanie umowy w wysokości 561,84 zł;
- koszty windykacji, w tym koszty w kwocie 10.173,39 zł, stanowiące poniesione przez powódkę wynagrodzenie firmy windykacyjnej i koszt wyceny przedmiotu;
- niezapłacone faktury leasingowe wystawione przed rozwiązaniem umowy w łącznej wysokości 3614,72 zł;
- nota odsetkowa, którą powódka wystawiła pozwanemu w związku z nieterminowym opłacaniem wcześniejszych zobowiązań - 76,29 zł;
- koszt ubezpieczenia przedmiotu leasingu w wysokości 195 zł;
- niezafakturowane opłaty dodatkowe.

Strona powodowa uwzględniła w rozliczeniu z pozwanym cenę netto uzyskaną w wyniku sprzedaży przedmiotu leasingu wynoszącą 21.967,21 zł.

W pismach z dnia 26.04.2010 r. (wysłanych listem poleconym) pełnomocnik strony powodowej wezwał pozwanych do zapłaty kwoty 319.523,94 zł wynikającej z wystawionych przez M. B. weksli poręczonych przez Z. B..

W dniu 20.06.2011 r. strona powodowa dokonała sprzedaży siewkarni samojezdnej (...)stanowiącej przedmiot umowy leasingu nr (...) za cenę 119.999,99 zł brutto (97.560,97 zł netto). Koszty związane z organizacją i przeprowadzeniem licytacji przedmiotu leasingu wyniosły 9.756,10 zł, a koszt wyceny przedmiotu leasingu 480 zł.

Przy takich ustaleniach Sąd Okręgowy uznał zarzuty pozwanych za bezzasadne. Stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie bezsporne było, iż pozwany zawarł z powodową spółką trzy umowy leasingu, których zabezpieczenie stanowiły trzy weksle in blanco wystawione przez niego, a poręczone przez pozwaną. Pozwani nie kwestionowali również, że integralną część umowy stanowiły ogólne warunki umowy leasingu, które leasingobiorca otrzymał przy zawarciu umowy i że zapoznali się z ich treścią przed jej zawarciem, jak i z preliminarzem opłat, w którym strony ustaliły warunki finansowe umowy, w tym wysokość opłat leasingowych i terminy, w których pozwany miał je zapłacić (§ 3 pkt 3b

umowy). Bezsporne było także, że w związku z brakiem płatności rat leasingowych umowy te zostały rozwiązane, a pozwany posiada zadłużenie z tytułu rozliczenia umów leasingu.

Sąd uzasadnił odmowę dopuszczenia dowodów z przesłuchania świadków A. T. i J. Z., a także z opinii biegłego z zakresu wyceny sprzętu odebranego pozwanym w celu ustalenia jego wartości, wskazując, że pełnomocnik pozwanego mimo wezwania Sądu nie sprecyzował, na jaką okoliczność wnioskuje o przesłuchanie świadków zgłoszonych w piśmie procesowym z dnia 4.04.2011 r., a wniesione przez niego pismo procesowe z dnia 10.06.2011 r. zarządzeniem z dnia 27.06.2011 r. zostało zwrócone na podstawie art. 132 § 1 kpc.

Wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, a także twierdzenia podnoszone przez pozwanego w zakresie zaniżenia ceny uzyskanej w wyniku sprzedaży maszyn stanowiących przedmiot leasingu, nie dotyczyły zdaniem Sądu I instancji okoliczności mających dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy istotne znaczenie. Zgodnie z § 19 pkt c ogólnych warunków umowy leasingu strony przyjęły jako zasadę uwzględnianie przy ustalaniu kwoty rozliczeniowej ceny netto otrzymanej w wyniku sprzedaży odebranego przedmiotu leasingu, a nie jego aktualnej wartości. Niezależnie od tego zgodnie z art. 709¹⁵ k.c. finansujący ma obowiązek pomniejszenia dochodzonych, a niezapłaconych rat o korzyści, jakie uzyskał wskutek rozwiązania umowy leasingu. W sytuacji, gdy finansujący sprzedał przedmiot leasingu za tę korzyść uznał Sąd kwotę rzeczywiście uzyskaną ze sprzedaży przedmiotu leasingu.

Uznał też, że pozwani wbrew ciężącemu na nich obowiązkowi nie wykazali, aby roszczenie strony powodowej było bezzasadne, jak również, aby kwota dochodzona przez powoda była zawyżona. Na pozwanych, którzy w zarzutach od nakazu zapłaty powołali się na to, że wpisana przez stronę powodową w wekslu kwota nie miała uzasadnienia w objętym zabezpieczeniem stosunku wynikającym z umowy leasingu, spoczywał bowiem ciężar dowodu tej okoliczności pod rygorem nieuwzględnienia wniesionych zarzutów.

Sąd stwierdził, że po stronie powodowej zaktualizowało się uprawnienie do rozwiązania umowy leasingu ze skutkiem natychmiastowym. Z wiążących strony ogólnych warunków umowy leasingu wynikało, iż w przypadku niewywiązywania się przez pozwanego z postanowień umowy strona powodowa ma prawo rozwiązać umowę bez wyznaczania dodatkowego terminu, w szczególności, gdy naruszenie umowy miało charakter istotny lub trwały. Pozwany nie przeczył temu, że zaprzestał terminowego uiszczania rat leasingowych, przyznając że dokonywał regularnych wpłat jedynie przez pierwszy rok od zawarcia umowy. Suma niezapłaconych faktur obejmujących raty leasingowe przekraczała kwotę 50.000 zł. Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd stwierdził, że strona powodowa zasadnie rozwiązała z pozwanym w trybie natychmiastowym umowy leasingu, a naruszenie umowy przez pozwanego miało charakter istotny i trwały.

W związku z rozwiązaniem umowy leasingu pozwany miał obowiązek w pierwszej kolejności zwrócić przedmiot leasingu w terminie i miejscu określonym w piśmie o rozwiązaniu umowy albo wydać je osobie upoważnionej przez stronę powodową oraz zapłacić wszystkie należności strony powodowej, jakie stały się wymagalne do dnia rozwiązania umowy leasingu. Z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego wynikało, że w konsekwencji rozwiązania umowy strona powodowa mogła żądać od pozwanego zapłaty kwoty rozliczeniowej, stanowiącej sumę aktualnego zadłużenia z tytułu części kapitałowych opłat leasingowych przypadających zgodnie z preliminarzem do dnia zakończenia umowy oraz skorygowanej wartości końcowej, odsetek naliczonych od aktualnego zadłużenia według stopy procentowej kredytu lombardowego NBP obowiązującego w dniu rozwiązania umowy oraz opłat za przedterminowe rozwiązanie umowy w wysokości 3% od kwoty aktualnego zadłużenia. Ustalając wysokość kwoty rozliczeniowej strona powodowa uwzględniła ceny netto otrzymane w wyniku sprzedaży odebranych maszyn, zgodnie z treścią łączącego strony stosunku. Sąd I uznał, że przewidziana w art. 709¹⁵ k.c. odpowiedzialność korzystającego ma niewątpliwie charakter odpowiedzialności kontraktowej, a wgląd na to, że odszkodowanie nie mogło przewyższać uszczerbku zaistniałego w majątku poszkodowanego, uzasadniał zaliczenie na poczet szkody korzyści uzyskanych przez poszkodowanego, którą należało wiązać przede wszystkim z odzyskaniem przez finansującego przedmiotu leasingu, a jeżeli zawarto już co do nich umowę sprzedaży, za miarodajną należało uznać ich wartość określoną przez strony tej umowy.

Strona powodowa zdaniem Sądu I instancji zasadnie obciążyła również pozwanego kosztami windykacji, w tym kosztami wynagrodzenia firmy windykacyjnej i wynagrodzeniem za sporządzenie wyceny odebranych maszyn i kosztów Zorganizowania i przeprowadzenia aukcji zmierzającej do zbycia tych maszyn. Pozwany zobowiązał się w umowie do pokrycia stronie powodowej kosztów windykacji, poniesionych w związku z odbiorem i sprzedażą przedmiotu leasingu (ponownym oddaniem w leasing), a także kosztów dochodzenia należności. Wbrew zaprzeczeniom pozwanych, zdaniem Sądu Okręgowego wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego skłaniają do wniosku, że przeciwko nim były podejmowane czynności windykacyjne, a powódka wykazała, jakie konkretnie koszty poniosła z tego tytułu.

W związku z powyższym Sąd stwierdził, że weksle in blanco zostały uzupełnione przez powódkę zgodnie z zawartym porozumieniem, a solidarna odpowiedzialność pozwanej jako poręczycielki wekslowej znajduje podstawę w art. 32 i 47 Prawa wekslowego.

Ponadto Sąd wziął pod uwagę, że w dniu 20.06.2011 r., tj. po wypełnieniu weksla i wytoczeniu niniejszego powództwa strona powodowa sprzedała sieczkarnię samojezdną, w związku z czym zadłużenie pozwanych uległo obniżeniu o kwotę 87.324,88 zł, stanowiącą różnicę pomiędzy kwotą sprzedaży netto i kosztami sprzedaży. W piśmie procesowym z dnia 27.07.2011 r. strona powodowa cofnęła powództwo w tym zakresie wraz z odsetkami od dnia 13.07.2010 r. do dnia zapłaty.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 496 kpc. i art. 203 § 1 kpc w zw. z art. 355 § 1 kpc. Sąd Okręgowy uchylił swój nakaz zapłaty z dnia 29.07.2010 r. w części, tj. co do kwoty 87.324,88 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 13.07.2010 r. i w tym zakresie postępowanie umorzył, a w pozostałym zakresie nakaz ten utrzymał w mocy.

Apelację od tego wyroku wnieśli pozwani i wnieśli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu, ewentualnie uchylenie (w istocie zmianę) zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa. W niezmiernie lakonicznej apelacji pozwani zarzucili sprzeczność między uznaniem zarzutów za niezasadne a uchyleniem nakazu zapłaty na kwotę 87.324,88 zł. Podnosili, że Sąd uniemożliwił im wykazanie trafności zarzutów, oddalając ich wnioski dowodowe, w tym wniosek o przesłuchanie pozwanego.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Apelacyjny uznał ją za nieuzasadnioną. Oczywiście bezzasadny jest zarzut sprzeczności pomiędzy uznaniem zarzutów pozwanych za niezasadne a uchyleniem nakazu i umorzeniem postępowania w opisanej części. Umorzenie to było skutkiem sprzedaży dokonanej w toku procesu, w wyniku której zgodnie z art. 709¹⁵ kc na stronie powodowej ciążył obowiązek pomniejszenia dochodzonej kwoty o uzyskane korzyści. Zgodnie z tym obowiązkiem strona powodowa pomniejszyła swoje żądanie, ograniczyła powództwo, co było bezpośrednim powodem rozstrzygnięcia o umorzeniu. Brak w takim postępowaniu jakiegokolwiek sprzeczności z materiałem dowodowym, a także wadliwy musi okazać się zarzut nietrafnego wytoczenia powództwa o tę kwotę.

Bezzasadne okazały się także bliżej nieumotywowane, poza powtórzeniem argumentacji z postępowania pierwszoinstancyjnego, zarzuty dotyczące oddalenia przez Sąd Okręgowy wniosków dowodowych pozwanych. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko tego Sądu, że opinia biegłego na okoliczność wartości sprzedanych przedmiotów była zbędna w sprawie, skoro zgodnie z § 19 pkt c ogólnych warunków umowy leasingu strony przyjęły jako zasadę uwzględnianie przy ustalaniu kwoty rozliczeniowej ceny netto otrzymanej w wyniku sprzedaży odebranego przedmiotu leasingu, a nie jego aktualnej wartości.

Na koniec – w apelacji pozwani stawiają zarzut wadliwego wyliczenia należnych stronie powodowej kwot, nie wskazując jednak na podstawę takiego twierdzenia ani nawet nie przedstawiając, jak i przed Sądem instancji – własnego wyliczenia i potwierdzających je dowodów. Trudno przyjąć, aby wszystkie te wątpliwości miał rozwiązać wnioskowany przez pozwanego dowód z jego przesłuchania. Zgodnie z treścią art. 299 kpc jeśli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów zarządzi dowód z przesłuchania stron. Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje ustalenia Sądu I instancji i uznaje je za własne. Są one oparte w całości o dowody z dokumentów, niezakwestionowane skutecznie przez

pozwanym. Trudno przyjąć, że dowód z przesłuchania pozwanego mógłby obalić te dokumenty i wykazać prawdziwość jego bliżej niesprecyzowanych zarzutów.

W tej sytuacji apelacja pozwanych jawi się jako gołosłowna polemika z należycie uargumentowanym orzeczeniem Sądu Okręgowego i jako taka podlegała oddaleniu z mocy art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach oparto na art. 98 kpc.

bp